

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. III. De Prædicatione Verbi Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

X. Episcopus, nisi deponendus, sive privandus esset, ut personaliter compareat, nequaquam citetur, vel monatur. Sess. 13. c. 6.

XI. Testes in causa criminali, aut alias principaliter contra Episcopum, nisi contestes & bona fama, non recipiantur. Si aliquid ex pravo affectu deposuerint, graviter mulcentur. Ibid. c. 1.

XII. Causae Episcoporum criminales graviores, etiam haeresis, quae depositione aut privatione digna sunt, aut cum pro criminis qualitate Episcopus comparere debet, ab ipsi tantum Pontifice cognoscantur, & terminentur. Ibid. c. 8. & Sess. 24. c. 5. Si necesse sit, causam extra curiam committit non committatur, nisi Meropolitanus, aut Episcopo. Si vero commissio specialis Pontificis manu signata, nec ultra facta instructionem, processusque formationem se extendat, reservata Pontifici sententia definitiva. Ibidem. Ultra supradicta servetur constitutio Innocentii III. quae incipit qualiter ibidem. Minores vero criminales causae Episcoporum in Concilio tantum provinciali cognoscantur & terminentur, vel a deputandis per Concilium provinciale. Ibidem.

CAPUT III.

DE PRÆDICATIONE VERBI DEI.

I. **E**piscopi, Archiepiscopi, Primates, & omnes alii Ecclesiarum Prælati, tenentur per se ipsos, si legitimè impediti non fuerint, ad prædicandum JESU Christi Evangelium. Legitimè impediti viros idoneos assumant. Sess. 1. c. 2. Sess. 24. c. 4.

II. Episcopi in Ecclesia sua per se, aut legitimè impediti per alios, in aliis autem Ecclesiis per Parochos, sive iis impeditis per alios impensis eorum, ad quos spectat, audent prædicent, saltem omnibus Dominicis & solennibus Festis in Quadragesima autem & Adventu quotidie vel ter in hebdomade, si ita oportere duxerint. Monasteriorum populis teneri unumquemque in sua Parochia audire Verbum DEI, si commodè id fieri potest. Sess. 25. c. 4.

III. Idem saltem Dominicis & Festis diebus curabunt pueros in singulis Parochiis edoceri fidei rudimenta, & si copius fuerit, censuris compellent eos, ad quos pertinet. Ibidem.

IV. Sacramentorum vim & usum, non solum, cum hæc
per se ipsos erunt administranda, populo explicent, sed etiam
Parochis lingua vernacula explicari curent, juxta formam
Cathèchesi in S. Synodo præscribendam, quam Episcopi in
linguam vulgarem verti, & a Parochis exponi curabunt. ibi-
dem. c. 7.

V. Regulares, nisi à suis Superioribus examinati & ap-
probati, ac de eorum licentiâ etiam in Ecclesiis suorum Or-
dinum ne prædicent, cum qua licentia se Episcopis præsen-
tent, & ab eis benedictionem petent, antequam prædicare
incipiant. In Ecclesiis verò non suorum Ordinum etiam Epi-
scopi licentiam habeant, quam Episcopus gratis concedat.
Sess. 5. c. 2.

VI. Nullus sacerdotalis sive Regularis etiam in Ecclesiis
suorum Ordinum, contradicente Episcopo prædicare præ-
sumat.

VII. Prædicatori errores aut scandalâ disseminanti,
Episcopus prædicationem interdicat, contra prædicantem
hæreses, ut delegatus Apostolicus procedat. ibidem.

VIII. Regulares extra Claustra & obedientiam viven-
tes vel sacerdotes, nisi sibi notos & probatos prædicare ne per-
mittant, quorumvis privilegiorum prætextu, donec Ponti-
fex consulatur. ibidem.

CAPUT IV.

DE CONCILIIS PROVINCIALIBUS ET DIOECESANIS.

I. Provincialia Concilia, sicuti omissa sunt, renoventur.
Sess. 24. c. 2.

II. Metropolitanus per se ipsum, seu illo legitimè im-
pedito, Suffraganeus antiquior intra annum à fine hujus Con-
cilli, & deinde quolibet saltem triennio post Octavam Pasche
seu alio commodiori tempore Synodum in suam Provinciam
cogat. ibidem.

III. Quò Episcopi, aut alii, qui de jure se consuetudine
interesse debent, convenient, iis exceptis; quibus cum peri-
calo transfrerandum esset.

R 4

IV. Alias